

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Derfor!

Citation: Richardt, Chr.: "Derfor!", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 356.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt02-shoot-workid98251.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Derfor!

Vor Tro, den er vor Fortids Arv,
den stander ej alene -
en tusindaarig Eg, hvis Marv
end skyder friske Grene!
Den var min Fader Livsens Frø!
i den jeg saae min Moder dø!
I Fædres Skygge groer jeg -
men *ikke derfor* troer jeg.

Med Verdens Visdom, fjern og nær,
jeg mødtes efter Evne;
og Tidens travle Spotterhær
har ogsaa sat mig Stævne.
Men Verdens Visdom var saa kold,
og al dens Vantro var saa gold,
dens Trøstløshed erfo'r jeg -
dog *ikke derfor* troer jeg.

Men da jeg laa i Synd og Skam
og fik mig selv i Tale,
da har jeg klynget mig til Ham,
som gik i Jordans Dale!
Og intet Aasyn var som hans,
Guds eget Væsens fulde Glans
trods Korset og dets Smerte -
han fyldte mig mit Hjerte.

Og da jeg saae i Verden ud
og øjned lutter Taager,
357 Han lærte mig der er en Gud,
som over Mulmet vaager!
som styrer gjennem Røg og Brand
sin Tugts, sin Naades Tvillingspand
mod Maalet i det Høje -
han salved mig mit Øje.

Og da jeg tankeløs og tom
flød med paa Døgnets Skuder,
og dansed med de Andre om
de gyldne Verdensguder,
Han rørte med sin hellig' Aand
min vrang Viljes svage Vaand,
til Stav der blev af Sivet -
han gav min Villen Livet.

At tjene Ham er idel Fred,
endog ved Afgrundsranden!
Og just fordi saa vist jeg veed,
at han og ingen Anden
er Kjærligheds og Sandheds Sol,
og har en evig Kongestol,
derfor til Korset svor jeg -
derfor paa Christus troer jeg.